

De teerling werd geworpen

Over examen-koorts, „Alea Jacta” en „goe volk”.

* Prompt elk jaar opnieuw en steevast in de maand Juli pleegt de ene helft van Nederland de andere helft op de pijnbank te leggen, of, om het dan meteen maar 'ns officieel te zeggen; een examen „af te nemen” of een proefwerk op te dringen. Beide zijn ongeveer even erg en die sport begint al bij onze kleuters om in het gunstigste geval te eindigen bij de bolleboosjes van de hogeschool.

Te eindigen? Zelfs dat is er niet meer bij want de examen-koorts is blijkbaar reeds doorgedrongen tot in de allerhoogste regionen van ons goede vaderlandse leger.

Zodat het kon gebeuren, dat — het was immers de maand Juli — die allerhoogste leiding van dat leger aan het proefwerk-maken sloeg.

Nu moet U vooral niet denken, dat die legerleiders daarbij in 'n ordelijke schoolbank gingen zitten of zelfs maar aan 'n behoorlijke tafel. Integendeel, de heren nestelen zich voor zo'n gelegenheid bij voorkeur „ergens” in kelders of onder struikgewas en in ernstig-gecamoufleerde trucs, om vanuit die duistere schuilhoeken hun „vraagstukken” op te lossen (of niet).

ALEA JACTA.

Zó althans was het tijdens de manoeuvres van 6-12 Juli, tijdens het proefwerk „Alea Jacta”, de grootste staf-oefening, welke ooit na de oorlog in Nederland werd gehouden en waarvan een gedeelte zich in ons dorp afspeelde.

Deze oefening werd „Alea Jacta” genoemd, 'n leuke naam als men weet, dat de kolonel, die deze titel heeft bedacht een gokje waagde, toen hij met de voorbereidingen doende was en men bovendien weet dat deze officier een hobby heeft voor geschiedenis.

Het gokje was, dat hij er tijdens de voorbereiding nog helemaal niet zeker van was of een bepaald, voor dergelijke grootse oefeningen onmisbaar legeronderdeel wel beschikbaar was. Hij waagde het er toch maar op en voelde zich toen blijkbaar als wijlen Caesar, de Romeinse legeraanvoerder, die in 49 vóór Christus, ondanks het verbod van de Senaat de rivier de Rubico over trok en, aldus zijn gokje wagend, de beroemd geworden woorden sprak „Alea Jacta est”; „de teerling is geworpen”, anders gezegd; de beslissende stap is gedaan, de kogel is door de kerk.

Het is intussen prima afgelopen met dat gokje van onze kolonel; hij heeft het onmisbare legeronderdeel wél gekregen en de oefeningen zijn als zodanig uitstekend geslaagd, zoals ons van hoogst-deskundige zijde werd verzekerd.

Wat ook wij erg prettig vinden. Eenvoudig omdat we nu eenmaal respect hebben voor een groots en goed opgezette organisatie en ook, omdat we waardering hebben voor mensen, die, ondanks het feit dat er 7000 jonge kerels mee gemoed zijn, het klaar spelen een dergelijke oefening te houden zonder noemenswaardige last bezorgd te hebben en zonder beschadigingen van particulier goed.

Gedurende de zes dagen, dat ons dorp „oorlogsgebied” was, waanden wij ons weer in de bevrijdingstijd, toen we ook op iedere straathoek gele bordjes met geheimzinnige woorden zagen en de jeeps en trucks met zwaargehelme militairen af en aan reden!

Sinds 1944 is er echter weer zo het een en ander uitgevonden en tegenwoordig leven we in het „atoomtijdperk”. Logisch, dat „Alea Jacta” dan ook geheel en al in het teken van dit ongezellige wapen stond. Er werd — op papier — dan ook druk gebruik gemaakt van die atoom-dingen. Er vielen er in Valkenswaard en in de Peel, zodat het leger van Generaal Opsomer — weer op papier — snel kon doorstoten.

Onze fabrieken en het dorp staan er nog, zodat we mogen veronderstellen, dat de vijand ons links heeft laten liggen.

Hoe ook, het bleef in onze contreien betrekkelijk rustig en met de rust groeide dagelijks een bijzonder goede verstandhouding tussen militair en burger, hier en daar ook tussen militair en jonge burgeressen. Maar ja, die uniformen ook, hè?

Die goede verstandhouding kwam op verschillende manieren tot uiting. Door een bezoek van de staf-officieren aan enkele productie-afdelingen, in alle vroegte, zo maar tussen alle atoom-aanvallen door.

Zeer duidelijk bleek dit uit een concert door het fanfare-orkest van

het Depot Genietroepen, dat op Zondag 10 Juli werd gegeven op het St. Josephsplein, mede als dankbetuiging aan de K.Z.M. en de dorpsgemeenschap. Maar Dorplein liet zich evenmin onbetuigd en op deze rustdag (ook voor de militairen was het die dag Zondag!) kwam onze harmonie in het geweer om de voetbalwedstrijd RKVV Dorplein contra de stafcie ILK op te luisteren. Dat de onzen wonden was misschien wel leuk, maar aardiger was toch wel de prettige geest, die uit een en ander sprak.

„Goe volk hier”, hoorden we meer dan eens zeggen in het militaire kamp. „Goe volk” zeiden de Dorpleiners, als ze het hadden over die „jongens” uit Friesland, uit Drente of Limburg.

„Houwen zo”, zeggen wij.

Mooi succes van

„Les Echos de Dorplein”

1e Prijs en promotie naar Superieure afdeling.

Onze muzikanten hebben de hooggespannen verwachtingen geenszins teleurgesteld op het concours te Veghel, op Zondag 3 Juli j.l. georganiseerd door de Harmonie „Frisselsteijn” onder auspiciën van de R.K. Federatie in het Bisdom den Bosch.

Al vrij vroeg in de namiddag van die Zondag ging in Dorplein de vlag in top ten teken, dat er reden was tot juichen. En inderdaag; een eerste prijs met 316 van de 360 maximaal te behalen punten met promotie van de Erelafdeling naar de Superieure afdeling is een feest en een compliment waard!

Voor een strenge jury en een dankbaar publiek, waaronder we de burgemeester van Budel en mevrouw Remmen opmerkten, werd een mooi

programma ten gehore gebracht onder de bezieliende leiding van Directeur Claessens.

Als verplicht nummer: „Schetsen uit de Voegen” van de moderne componist Meindert van Boekel. De elegie „Introductie” van dezelfde componist gold als gekozen nummer, terwijl het tweede gekozen stuk, de „Symphonische Schets” van Boedijn gebracht werd buiten mededinging.

Ongetwijfeld een zeer goed programma, al ontveinen wij ons niet, dat de niet-musicus aanvankelijk wel even vreemd zal gestaan hebben tegenover het uitgesproken moderne karakter van deze drie werken. Maar dat went zeer snel en nadat men dergelijk werk enige malen gehoord heeft en de beteke-

nis in zich heeft opgenomen kan de moderne mens er volop van genieten.

Dit bleek ook wel op de huldigingsavond, Dinsdags na de concoursdag, toen onze harmonie in de Ontspanningszaal de Dorpleinse gemeenschap liet genieten van het resultaat van vele maanden ingespannen studie.

Vooraf werd het gezelschap gecompliceerd door Budels' Burgemeester, talrijke particulieren en „last but not least” door de zusterverenigingen E.M.M. van Budel-Dorp en „St. Antonius” van Budel-Schoot. De Dorpleinse verenigingen lieten zich evenmin onbetuigd en vertolkten hun vreugde met vele fraaie bloemstukken.

Over en weer werden hartelijke woorden gesproken en succes toegewenst met de promotie naar de Superieure afdeling. Een promotie, welke ongetwijfeld de muzikanten met trots vervullen mag, maar ook; een promotie welke consequenties meebrengt. De plicht namelijk om zich te handhaven. Het „Je Maintiendrai” moge thans het parool zijn opdat het eclatant succes van gisteren straks gevolgd wordt door nog mooiere resultaten!

Terecht mocht de Voorzitter Ir. Hoyer zijn grote voldoening uitspreken over het gepresteerde; even juist was het te wijzen op bovenbedoelde consequenties.

Vanzelfsprekend werd een groot deel der hulde teruggebracht op de directeur die zijn gezelschap tot zulke mooie prestaties wist te brengen. Dat ook de muzikanten zelf, die mening zijn toegedaan bleek o.m. uit een aardige verrassing, die men de heer Claessens had bereid in de vorm van een prachtige pijp en een voorraad tabak, waarmee zelfs een verwoed pijproker als de directeur is, voorlopig wel 'n paar maanden vooruit kan!

Al met al mag „Les Echos de Dorplein” met vreugde terugzien op dit concours en op de huldigingsavond, waaruit weer eens duidelijk gebleken is, welk warm hart de Dorpleiners hun harmonie toedragen.

HARMONIE-AGENDA.

Na het concours te Veghel en de opluistering van de „Alea Jacta”-voetbalmatch tussen een militair elftal en R.K.V.V. Dorplein staan nog de volgende concerten op het programma:

Zondag 7 Augustus: Concert in het Kaiserpark te München-Glabach 11.15—13 uur. Met officiële ontvangst door het Stadsbestuur.

's Avonds zullen de muzikanten kunnen genieten van de opvoering van de bekende operette „Der Bette!student” in de Stadsschouwburg.

De reis wordt per bus gemaakt.

Zondag 14 Augustus: Concert te Hamont, op uitnodiging van de Kon. Harmonie „St. Caeclia” aldaar.

VERERENDE UITNODIGING.

Naar aanleiding van het resultaat, behaald op het concours te Veghel, werd onze harmonie door de R.K. Federatie van Muziekbonden uitgenodigd om deel te nemen aan het Kampioenschapconcours te Leiden op 13 November a.s.

Een vererende uitnodiging, vooral als men weet, dat uit het bisdom Den Bosch, slechts twee gezelschappen, waarvan „Les Echos” er een is, tot deelname werden geïnviteerd.

BETER WERK

MET HOOFD EN HAND

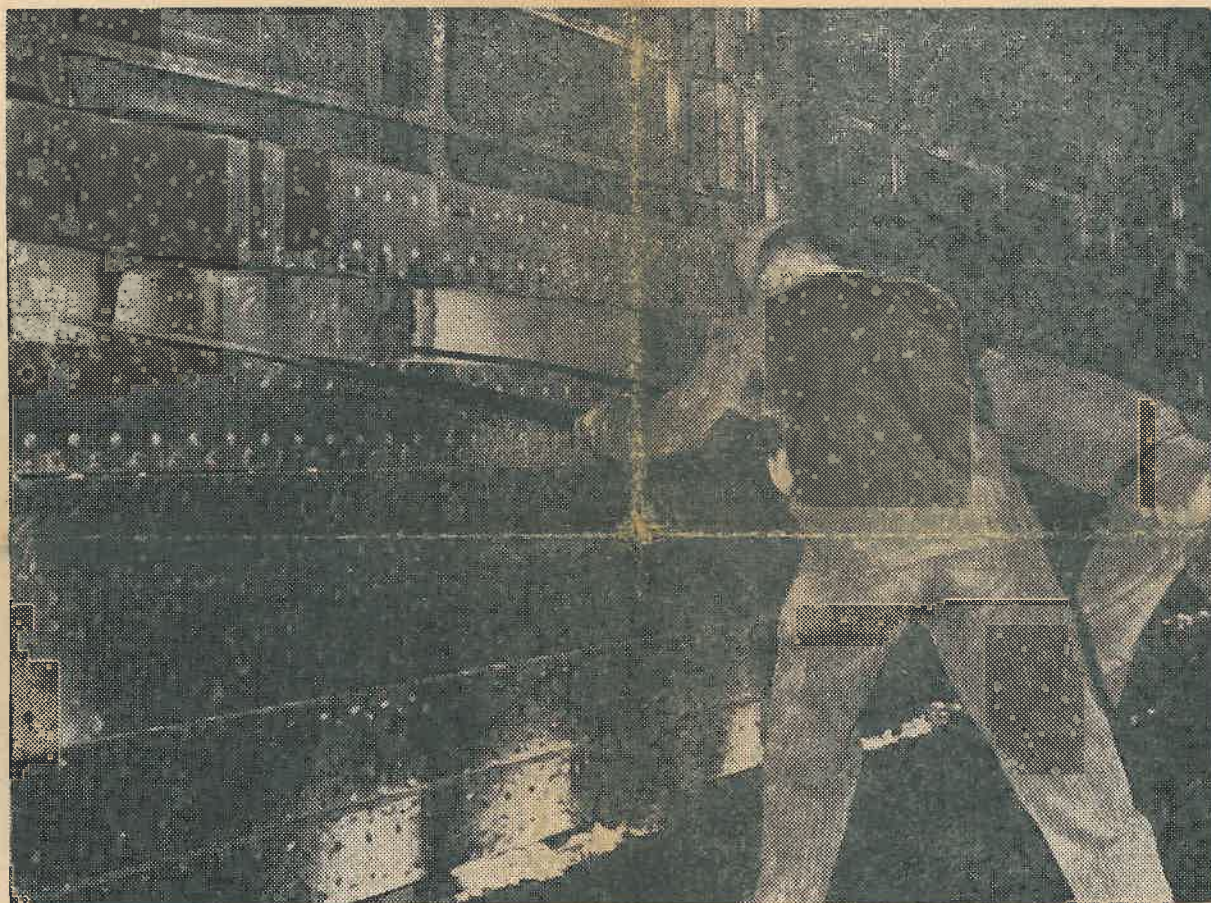

ALS AF EN TOE

UW LAMPJE BRANDT.

auto's zijn, meer gemeentelijke verordeningen, meer woningen maar ook meer mensen. Het grootste verschil is wel dat daar de industrie het bestaan overheerst, terwijl hier de fabriek het bestaan voedt. Ik wens U toe, dat deze toestand nog lang zo mag blijven voor Uw eigen vreugde en die van mij, als ik hier nog eens terugkeer.

Een van Uw tijdelijke dorpingen.

AAN DE ZINKOVENS.

Herinneringen aan

ALEA JACTA.

Onbekend met toestanden en mensen in onze streek, maar des te beter op de hoogte van het feit, dat legerleiders hun oefeningen bij voorkeur plegen te plannen in die gebieden, waar de wereld schijnt dichtgeplakt, toog menig staf-officier en soldaat onlangs naar de oefening „Alea Jacta” met nogal sombere voorvoelens.

De werkelijkheid bleek wel 'n beetje anders te zijn en een van de staf-officieren was zo vriendelijk, ons zijn op schrift gestelde ervaringen ter beschikking te stellen. Hieronder laten wij dan diens „Herinneringen aan Alea Jacta” volgen:

Begin Januari 1955 legde de schrijver een brief op mijn bureau, een brief van de commandant van het 1e legercorps aan zijn onderdeelscommandanten en de officieren van zijn staf. Het lag in zijn voornemen een stafdiens-oefening te houden, einde Juni, begin Juli in de omgeving van Weert. De naam van de oefening zal luiden Alea Jacta.

Ik dacht aan een vorige stafdiens-oefening. Een week lang lagen we in een Duits beukenbos en baggerden dag in dag uit tot over onze enkels door de modder. Zo erg zou het ditmaal wel niet zijn.

Enkele weken later werd de plaats van de commandopost bepaald. In Dorplein. Het plein van welk dorp? Neen, de plaats heet Dorplein. Op een Engelse stafkaart ging ik verwoed aan het zoeken in de wijde omtrek van Weert. Geen Dorplein te zien. Toeval! hoorde ik, dat er iets van zink moest zijn. Weer zoeken. Ja, waarachtig, daar stond wat. Zinc works, een paar zwarte blokjes op een witte plek, alleen hier en daar zo achteloos wat

tekentjes voor moerassig gebied neergezet „Hoe vinden ze zo'n plaats”, dacht ik met mijn herinnering aan het beukenbos. Voor alle zekerheid liet ik mijn rubberlaarzen, lek van een vorige oefening maar plakken.

De oefeningsduur bepaalde men van 5 t.e.m. 12 Juli. Ook dat nog. Daar ligt een Zondag in, een hele rustdag. Als het regent op die dag lopen de moerassen over en als de zon schijnt, wordt een mens door de muggen verwoelen.

De marsweg werd uitgezocht. Dat gaf geen moeilijkheden. Eén weg heen, één weg terug, geen andere keus. Als een dorp met nog niet eens drie wegen werd Dorplein bij de eerste besprekingen genoemd.

Op de dag van de afmars stopte ik een paar extra boeken in mijn koffer. Die zijn er niet uitgekomen: Via Budel reed de colonne de wildernis in. Een loodgrijze lucht maakte de werkelijkheid nog erger dan mijn verbeelding het kon doen. Aan de einder een stuk of wat fabrieksschoorstenen, waaruit trage wolken walmden. Eerst wezen de wegaanduidingsborden met een grote bocht een richting, weg van die schoorstenen, maar de laatste borden wezen kwaadaardig glimmend in het vale licht, regelrecht naar die rookpotten. Ik begon al bij voorbaat te hoesten.

Maar na de fabriek viel ik van de ene verbazing in de andere. De walm lag niet als een deksel op het dorp maar rolde dreigend de oneindige vlakke in. In plaats van een enkele boerderij een heel dorp met echte huizen, een moderne kerk, groene beplantingen, bungalows, een muziek-tent en schone mensen. Ons tijdelijk bureau, het gymnastieklokaal, zelfs met stromend water en electrisch licht.

Het gevraagde stopcontact werd binnen de drie kwartier aangebracht zonder dat ik een schriftelijke aanvraag hoefde in te dienen of een bon voor de aflevering behoefde af te tekenen. Wat een uitzonderlijk oord. In het speelkwartier sloopten de kinderen niet in een oogwenk alles wat los en vast zat aan de auto's en bedelden niet om chocola. Maar dat was, omdat ze nog niet precies de voordelen van een oefenend onderdeel kenden.

Onze inkwartiering in het huis van het hoofd der school, een huis zo groot als ik alleen nog maar in mijn herinnering kende. Ik hoorde de geschiedenis van het dorp, het wel berekende avontuur van pioniers en de overwinning op het zand. Ik zag de fabriek, even vuil als elk ander ertsverwerkend bedrijf en ging weg met een blaas op mijn vinger omdat de temperatuur van een plaat zink teveel van mijn schatting verschilde. Uit de gesprekken kwam nooit de beruchte opmerking naar voren: „Ze laten je te hard werken en dan vang je Vrijdag nog te weinig om fatsoenlijk te leven.” Het viel mij trouwens op dat de bazen niet gebundeld waren in het begrip „ze” maar dat altijd de naam werd genoemd van degene over wie men sprak. De fabriek bleef als het noodzakelijk werkobject op de achtergrond. Naar voren kwamen de liefhebberijen, de groentetuin, de duiven en het klasement van Wagtmans, de waardering van de zorg voor de mens.

Op Zondag spande de hemel open en het licht trilde over de omgeving. Er waren bordjes met verboden toegang om aan te geven dat men zich nog steeds op Nederlands grondgebied bevond, maar er bleef voldoende ruimte over om langs kronkelpaadjes en zonnepatjes op de bladeren te zwerfen naar de tapijten van pluimengras en de vriendelijke meertjes, waar de wind en de vogels het enige geluid waren. Misschien 's nachts ook het gefluit van de mens?

Ik ga nu terug naar een streek, waar ongetwijfeld meer industrie is, meer

Ik sprak laatst met . . . de Lingot-redacteur

Al negen keer had ik mijn hoofd om de deur van kamer 37 gestoken, steeds weer hetzelfde resultaat: „niet thuis“.

Onze redacteur is een zeer druk bezet man, die behalve de Lingot nog vele andere zaken aan het hoofd heeft; daardoor is het altijd heel moeilijk hem te spreken te krijgen. Maar de tiende keer was het dan toch raak; hij was er!

Hij zat achter zijn bureau, het hoofd met de artistieke haardos gebogen over twee lijsten, één lijst van zeker een meter lengte met aanvragen voor woningen en één heel klein lijstje van twee regeltjes met beschikbare woningen.

Op de hem eigen welsprekende wijze lichte de redacteur mij in over de vele moeilijkheden, zorgen en problemen welke met de woningnood in ons dorp verbonden zijn.

Ik heb zeer belangstellend toegelusterd, ten volle overtuigd van het bijzondere belang van deze kwesties. Maar ik wist er natuurlijk ook geen oplossing voor.

En daarvoor kwam ik ook eigenlijk niet. Het doel van mijn bezoek was iets te vernemen over de ervaringen met de Lingot.

Ons personeelsorgaan bestaat nu een half jaar en ik meende dat het wel interessant zou zijn iets over deze eerste aanlooptijd te horen. Wel, de redacteur was niet ontevreden. Er is in het algemeen een goede belangstelling voor het blad en de meeste personeelsleden stellen het zeker op prijs dat dit initiatief genomen is.

Een ding baart hem echter zorgen en dat is de vraag hoe hij de krant iedere maand vol moet krijgen.

Tenslotte kan de goede man ook niet iedere keer in zijn eentje de hele krant vol schrijven!

Eigenlijk is het nu zo, dat de Lingot geschreven wordt door drie of vier mensen, die iedere maand weer zorgen dat er artikelen genoeg zijn.

„Dit is natuurlijk de bedoeling niet. De Lingot is VOOR allen DOOR allen. Kom, zet nu ook uw beste beentje eens voor en stuur een artikelletje in! De redacteur is nu met vakantie. Zullen we met elkaar zorgen dat hij bij zijn terugkomst zijn bureau terugvindt, bedolven onder onze bijdragen? Afgesproken!“

K. WEBBEL.

DE KLEINE DINGEN VAN ALLE DAG.

Het begint 's morgens al vroeg, wanneer je met je ontbijt ook de ochtendkrant probeert te verslinden.

Je begint — tenzij je een verwoed sportenthousiast bent — met de voorpagina en dan lees je op je nuchtere maag: „Eisenhower heeft in zijn wekelijks praatje gezegd. . . . Molotov wil toch samenwerken met. . . . Peron wil zich weer verzoenen met. . . .“ etc. etc. Groot nieuws noemt men dat, 's jonge je moet heel wat kennen of niet kennen zo ge wilt, om in het hoofdnieuws te belanden. Belangrijk nieuws — met grote koppen — noemen ze dat. Is 't echter wel zo belangrijk? We willen geen nihilisme bevorderen, dat wordt helaas reeds al te veel gepleegd, maar houdt U ons ten goede, wat interesseert ons eigenlijk wat al die grote mannen te vertellen of te zeggen hebben, wat interesseert het ons eigenlijk wat daar in het Verre Oosten en Zuiden geschiedt? Kunnen wij de loop van het wereldgebeuren ook maar enigszins beïnvloeden?

Weet U echter wat wel belangrijk is? Dat kleine dagelijkse gebeuren om ons heen. Bij de bureu wordt een dochtertje gebracht, de bakker op de hoek

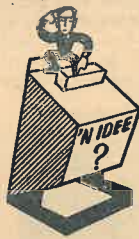
heeft zijn winkelpui laten vernieuwen, de zuster van Jan heeft nu ook verkering, er is een nieuwe medewerker in onze afdeling gekomen, zijn Vader heb ik nog goed gekend.

Dat is ons nieuws! De wereld mag dan met gebruikmaking van de allermodernste verbindingsmiddelen nog zo klein zijn, toch is ze voor ons mensen, die „gelukkig“ geen leiding aan het wereldgebeuren behoeven te geven, te groot om alles te kunnen verwerken. Ons wereldje is, dat van onze directe naaste omgeving, van onze bureu, onze werkkring, onze fabriek, daar leven en daar maken we deel van uit. En zodra dat besef tot ons doorgedrongen is, dan weten we ook, dat nood van onze naasten ook onze nood is en het onze plicht is, waar mogelijk mede te helpen de tegenslagen te overwinnen. De vreugde en de blijdschap van onze bureu en van onze collega's is tegelijk onze vreugd, zonder daarbij enige afgunst of jalouzie te koesteren.

Wanneer we in dat kleine wereldje ons leven inhoud weten te geven, dan kunnen we op onze bescheiden manier, in de kleine dingen van alle dag een steentje bijdragen in de opbouw van een werkelijke gemeenschap.

Alleen dan zal het mogelijk zijn, het beeld van onze grote wereldgemeenschap, opgebouwd uit die kleine samenlevingen, wat aantrekkelijker te maken en wellicht krijgt dan ook het grote nieuws op de voorpagina's iets meer betekenis.

Jéha.

De Ideeënbus

Beloonde ideeën.

Altijd maar staan is vermoeiend vond de Heer P. van der Horst. Zijn voorstel om verstelbare zadels aan te brengen op de havenkranen vond dan ook bijval en leverde hem f 15,— op.

De heer H. Sools kwam op het heldere idee om oude buizen te gebruiken voor het maken van magazijnrekken. Beloning f 7,50.

Geduld is een schone zaak! Door rekken te plaatsen bij de loketten van de portiersloge behoort het hinderlijke gedrang tot het verleden. De Heer F. Peels ontving f 7,50 voor deze tip.

Twee goede ideeën leverde de Heer G. Koppenhagen in. Hij construeerde een brug en een kottier- en fruisapparaat voor zijn draaibank en zag deze verbeteringen beloofd met respectievelijk f 32,50 en f 17,50.

Goed bekeken was het idee van de Heer Prentis om een tweede tafel te plaatsen bij de nieuwe radiaal-boormachine. Dit voorkomt veel slepen bij eventuele spoedkarweitjes. f 15,— beloning voor deze inzending.

Ook van deze inzender was een proefmodel om betere koeling te krijgen op de snijkop van de boormachine. Beloning f 7,50.

Veiligheid voor alles! De Heer R. J. de Waal vond een oplossing om het spatten bij de loodsmeltpot te voorkomen en ontving hiervoor f 15,—.

Veel gesleep wordt voorkomen door de blokken lood te stapelen en met een fork-truck te vervoeren. De commissie kende de Heer J. van Soest hiervoor een beloning van f 15,— toe.

Ook de Heer H. Knapen kwam met een voorstel op transportgebied. Voor het vervoer van wagons met blende over een korte afstand zal bij de Na-roosting een kaapstander geplaatst worden. Beloning f 10,—.

Een goed voorstel over een verbetering in het koelwatersysteem van Diesel 6 in de Centrale werd ingediend door de Heer J. Bouwels. De Heer Bouwels werd hierdoor f 30,— rijker. Dertien inzenders ontvingen een aanmoedigingspremie, variërend van f 5,— tot f 10,—.

Alle inzenders onze hartelijke dank. De Ideeënbuscommissie.

TENNIS

Op Zondag 17 Juli heeft de tennisclub Dorplein een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tegen de tennisclub „Olympic“ te Neerpeit. Alle huide aan speelsters en spe'ers van beide zijden, die niettegenstaande een moordende hitte zo goed partij hebben gegeven.

De uitslagen zijn als volgt:

1e Heren enkelspel:
Dhr. Jaspers—Dhr. Chr. Dor
5 — 7
4 — 6

2e Heren enkelspel:
Dhr. Lenders—Dhr. J. M. Dermine
5 — 7
5 — 7

1e Heren dubbel:
Dhr. Jaspers—Dhr. Sutorius
Dhr. Lenders—Dhr. Meyer v. Putten
3 — 6
6 — 4
7 — 5

2e Heren dubbel:
Dhr. Daemen—Dhr. G. Walthoff
Dhr. Spaas—Dhr. J. M. Dermine
0 — 6
3 — 6

1e Gemengd dubbel:
Mej. Sollus—Mej. M. Walthoff
Dhr. Spaas—Dhr. J. M. Dermine
4 — 6
6 — 3
1 — 6

2e Gemengd dubbel:
Mej. Sollus—Mej. M. Walthoff
Dhr. Massy—Dhr. G. Walthoff
6 — 8
6 — 4
1 — 6

Daar zowel van Olympic als van Dorplein slechts 1 Dame beschikbaar was, hebben deze dames 2 mixed partijen gespeeld met verschillende partners.

De uitslag luidt:
Olympic—Dorplein
1 — 5

Olympic heeft gezegd revanche te komen halen hetgeen wij haar gaarne geven. Wij hopen binnenkort Neerpeit op onze banen te begroeten. Wij zullen dan trachten in een A en B klasse te spelen, zodat de beginnelingen of minder goede spelers ook aan bod komen. Sut.

Sluitstuk lascursus

Op Dinsdag 12 Juli werd in de bovenfoyer van de Schouwburg een genoeiglijke bijeenkomst gehouden als sluitstuk voor de lascursus.

De leider van de lascursus, de heer Bokhoven van Willem Smit Transformatorfabriek uit Nijmegen, had twee interessante films meegebracht over las-techniek.

Het stemde tot voldoening dat vrijwel alle genodigden; cursisten, afdelingschefs en Commissie „Opleidingen“ aanwezig waren.

De heer Zwart sprak een kort woordje tot de heer Bokhoven en cursisten, waarbij hij dank bracht aan ieder die had meegewerkt, de lascursus tot een goed einde te brengen.

Speciaal aan de heer Bokhoven werd dank gebracht.

Hij spoorde de lassers aan hun best te blijven doen, ook in de volgende cursus, zodat aan velen het N.V.L. diploma t.z.t. kan worden uitgereikt. Naast het technische voedsel, zorgde de heer Wolters voor lafenis van de dorstige kelen waarbij de bekende via ook niet ontbrak.

Laborantencursus

Op 1 September a.s. vangt de nieuwe cursus aan van onze Laborantenschool. Daarom richten wij een oproep tot alle jongens en meisjes, kinderen van werknemers van onze bedrijven (arbeiders en employe's), die iets voor deze cursus voelen, om zich aan te melden.

Toelatingseisen zijn: leeftijd: 16 t.e.m. 18 jaar. Opleiding: lagere school met een of meer jaren voortgezet onderwijs. B.v. 1 of 2 jaar Mulo of iets dergelijks.

Alvorens de kandidaten definitief worden toegelaten tot de cursus, worden zij getest op hun beste aanleg en kunnen. De bedoeling van de Laborantencursus is, jonge mensen uit onze eigen gemeenschap op te leiden voor het Laboratorium. De duur van de Cursus is ongeveer 1 jaar. Na dit jaar wordt een examen afgenomen, waaraan een diploma verbonden is. Dit diploma verzekert een werkkring op onze bedrijven. Naast het hoofdvak Scheikunde, zowel theorie als practijk, wordt les gegeven in:

Rekenen
Algebra
Nederlands
Aardrijkskunde
Bedrijfskennis
Godsdienstleer.

De leerlingen van de Laborantenschool ontvangen van het bedrijf een tegemoetkoming van f 25,— per maand. De aanmeldingen kunnen geschieden aan de afdeling Personeelszaken.

Wilt U nog meer weten; komt U dan eens praten.

De Commissie Opleidingen.

De eerstgeslaagden van de Laborantencursus.

In de week van 18 tot 23 Juli had het examen plaats van de leerlingen van onze Laboranten-school.

Dit examen was het sluitstuk van een cursus van circa 15 maanden. Wij mogen met recht zeggen, dat deze cursus een succes geworden is zowel voor de leerlingen en leraren, als voor ons bedrijf zelf.

Vrijdagavond 22 Juli werd in een feestelijke bijeenkomst van ouders, leerlingen, Directie, leraren, gecommitteerden en Commissie Opleidingen de diploma's uitgereikt.

Om half acht was ieder present in de bovenfoyer van de cantine. De voorzitter de Heer Zwart opende deze bijeenkomst met een hartelijk welkomstwoord aan leerlingen en ouders. Hij memoreerde het enthousiasme, waarmee de leerlingen hebben gewerkt en de ijver, die zij betoonden. Het succes is dan ook niet uitgebleven, gezien de vijf diploma's, die gereed liggen om uitgereikt te worden.

Hij spoorde de jongens aan het diploma waardig te zijn en met het zelfde enthousiasme en dezelfde ijver straks hun taak op het bedrijfslaboratorium te aanvaarden.

Als oudste Directeur stelde de Heer André Dor daarna aan ieder der ge-

slaagden de getuigschriften ter hand. Hij gaf hierbij uitdrukking van zijn voldoening over het succes van de vier jongens en het ene meisje, en hoopte dat het diploma zal bijdragen tot nog grotere bloei van het bedrijf en speciaal van het laboratorium.

Hij spoorde de jonge laboranten aan, indien mogelijk nog verder te gaan studeren in de richting die zij gekozen hadden.

Onze nieuwe laboranten zijn:

Mien Verhees uit Budel,
Theo Fransen uit Budel,
Chris Hendriks uit Weert,
Jo de Zwart uit Budel,
Adri v. Vliedren uit Budel.

De heer Rooymans in zijn hoedanigheid van directeur van de laborantenschool reikte, met voor ieder een hartelijk woord, de puntenlijsten uit.

Theo Fransen bracht in enkele welgekozen woorden de dank der leerlingen over aan Directie, Leraren en Commissie.

Daarna volgden de felicitaties en een slotwoord van de heer Zwart. Waarna nog even in een ongedwongen sfeer de traditionele feestvlaatjes geconsumeerd werden.

Het Hollerith System

Een administratie die niet met de modernste hulpmiddelen wordt gevoerd, betekent stilstand, dus. . . achteruitgang. Tot een van deze moderne administratiesystemen behoort het Hollerith-pons-kaarten systeem, waarmee ook de administratie van ons bedrijf wordt gevoerd. De automatische werking van de ponskaartenmachines berust op het principe, dat door de gaatjes van de geperforeerde kaarten, welke door de machines gevoerd worden, elektrische stroomkringen gesloten worden, die de organen der machines activeren. Men kan in het I.B.M. systeem — het door ons gevolgde systeem — drie hoofdbewerkingen onderscheiden n.l.:

a. **Het vastleggen der gegevens** van een gronddocument zoals b.v. loonbon, magazijnbon, factuur, in de ponskaart, door middel van de ponsmachine. Deze machine bestaat uit een alfabetisch en numeriek toetsenbord waardoor zowel alfabetische als numerieke gegevens verwerkt kunnen worden. De ponskaart bestaat uit 80 horizontale en 12 verticale kolommen. Bij elke aanslag op het toetsenbord verschuift de kaart een kolom en komt een ponsgat in de kaart. Na kolom 80 wordt de kaart automatisch afgelegd en weer een nieuwe ingevoerd.

b. **Het sorteren van de ponskaarten** in elke gewenste volgorde door middel van de sorteermachine. Door deze machine worden de kaarten met een snelheid van 24.000 kaarten per uur in elke gewenste volgorde gelegd. De werkwijze van deze machine is als volgt:

De kaarten worden onder een contactborstel doorgevoerd en tasten als het ware één kolom van de kaart af. Deze borstel maakt door het ponsgaatje contact op een koperen rol waardoor een stroomkring wordt gesloten, die een electromagneet bekrachtigt. Hierdoor wordt een anker aangetrokken en komt de veer vrij van de ponsing welke in de kaart is aangebracht. Door middel van de transportrollen wordt de kaart dan in het bestemde vakje afgelegd.

c. **Het vervaardigen van geschreven en getelde overzichtten**, zoals loonstroken, loonverdelingen, productie- en verbruiksstaten, saldlijsten enz. door middel van de tabelleermachine.

Deze machine waarin 7 à 8 Km. verbindingsdraad is verwerkt, wordt bestuurd door een schakelbord waarop door middel van snoertjes de verschillende functies der machine worden ingesteld. Het schakelbord zou men de „Hersens“ van de machine kunnen

noemen; door de schakeling wordt bepaald of, wanneer, hoe en waar in de kaart geponste gegevens worden geregistreed. De mogelijkheden met deze machine zijn enorm groot en alle in de kaart geponste gegevens kunnen in elke gewenste staat, geteld en geschreven worden.

Naast deze machines zijn er nog enkele hulpmachines zoals controle ponsmachines, de rekenende ponsmachine en reproducer.

De rekenende ponsmachine is b.v. voor de berekening van aantal uren x uurloon, alsook voor alle andere berekeningen zoals prijs x hoeveelheid enz. De berekeningen worden zeer snel uitgevoerd en de uitkomsten worden in de vorm van ponsgaatjes in de kaarten aangegeven. Wat de machine heeft te doen d.w.z. vermenigvuldigen, optellen of aftrekken en waar men de gegevens in de kaart wenst wordt aangegeven door middel van snoertjes op het schakelbord.

De reproducer is voor het reproduceren, stansen van bepaalde gegevens in volgkaarten en het vervaardigen van diverse kaarten zoals pensioenkaarten, ziektewetkaarten enz. De te betalen loonbelasting, alsook de basisgegevens van uurloon, tarief en diverse toeslagen worden door deze machine in de vorm van ponsgaatjes in de kaarten aangegeven.

De van deze ponsgaatjes voorziene kaarten kunnen dan na berekening (rekenende ponsmachine) en sortering, door middel van de tabelleermachine de verlangde stroken zoals bruto-loon per arbeiders, loonverdelingen en verdere specificaties vervaardigen. Deze machine kan verder nog door middel van een verbindingskabel gekoppeld worden met de tabelleermachine. Terwijl de tabelleermachine de staat afgedrukt pons de reproducer automatisch totaal kaarten van de eindresultaten. De verschillende bewerkingen worden ook bij deze machine op het schakelbord door middel van snoertjes aangegeven.

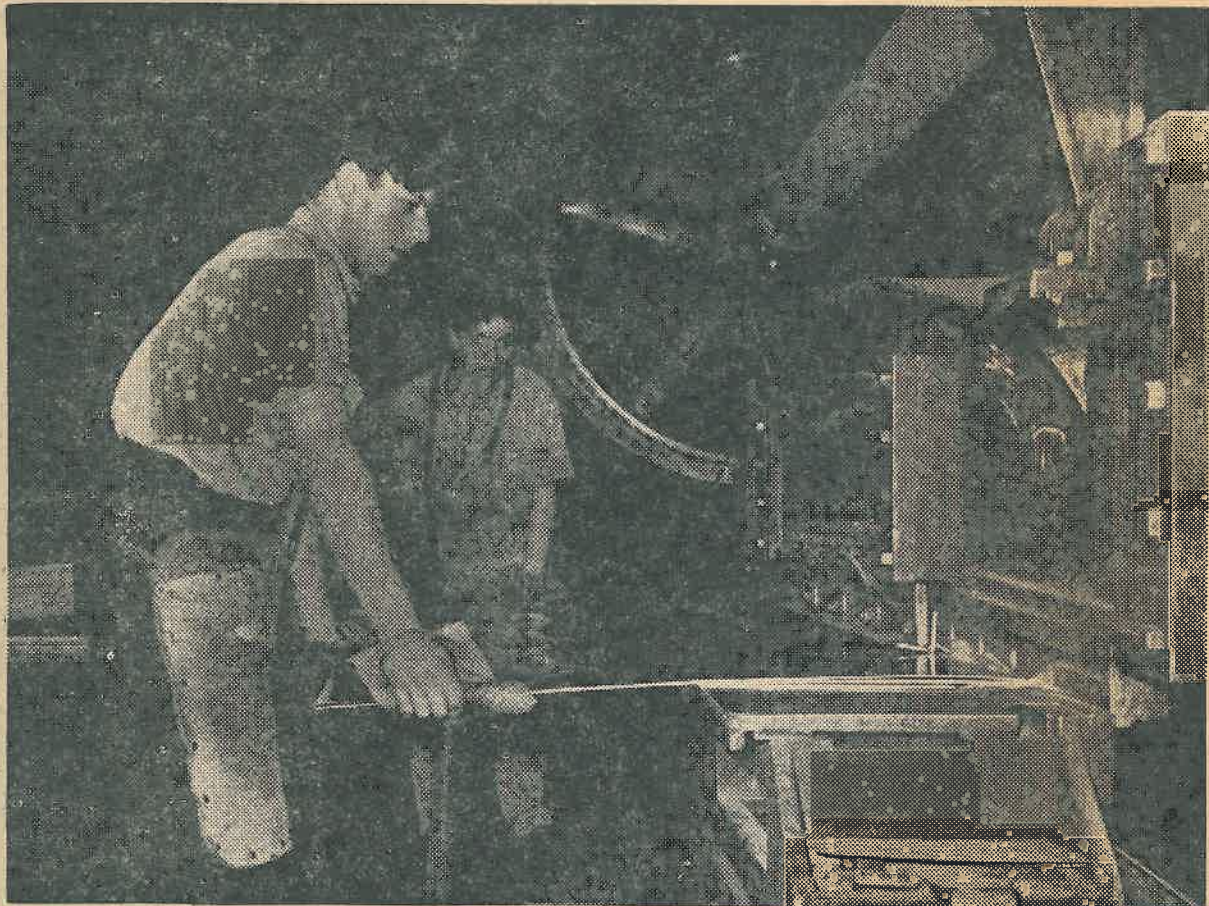
Het verwerken van ponskaarten eist de grootst mogelijke nauwkeurigheid. B.v. Een onduidelijk geschreven kloknummer op de werkbbon kan het gevolg hebben, dat deze persoon te weinig ontvangt. Het is daarom zaak, dat eenieder zijn volle medewerking verleent en er voor zorgt, dat de gegevens tijdig en zo juist mogelijk ter verdere verwerking worden doorgegeven, zodat de resultaten een juist beeld van de toestand in het bedrijf weergeven.

J. M.

De Carrousel.

Het knippen van Bladzink.

BEDRIJFSPOLITIE

Haar wezen en taak

Bij de eeuwwisseling kende men in ons land, evenmin als in andere de „Bedrijfspolitie“ nog niet in de vorm van thans.

Men volstond met een man aan de ingang van het bedrijf en na werktijd met een of meer „wakkers“. De taak van deze functionarissen was betrekkelijk eenvoudig; zij moesten toezien, dat geen onbevoegden het terrein of het gebouw betraden; zij moesten de bezoekers aandienen en hadden de controle op de „loodjes“ of „penningen“, welke men veelal als tijdscontrole voor het personeel gebruikte. De „waker“ liep na fabriekstijd geregeld zijn rondjes, waarbij het de bedoeling was brand en lekkage te voorkomen en eventuele inbrekers op te snorren.

Enkele bedrijven, zoals de K.Z.M. bijvoorbeeld, die naast het eigenlijke fabrieksterrein over uitgestrekte gronden beschikten of over een eigen woonoord (i.c. Dorplein) hadden weliswaar een of enkele politie-mensen — gewoonlijk tevens onbezoldigd rijks- of gemeenteveldwachters — doch van „Bedrijfspolitie“ in de huidige betekenis van het woord was nog geen sprake.

In de loop van de jaren na 1900 is echter het instituut „Bedrijfspolitie“ geleidelijk ontstaan en uitgegroeid tot wat het nu is, doch nog vóór de laatste wereldoorlog waren er in ons land nog slechts enkele zeer grote bedrijven, waar men kon spreken van „bedrijfspolitie“ in moderne zin. Zo bijvoorbeeld Philips, Unilever, AKU, Hoogovens, de mijnen en enige grote havenbedrijven.

Met de voortschrijdende techniek, de groei van menige onderneming kwamen er ook meer veiligheidsvoorschriften, een Arbeidswet, fabrieksreglementen, velerlei sociale maatregelen en... de noodzaak van verscherpte controle, ook al terwille van de bona-fide arbeider zelf.

Ook in ons bedrijf groeide de vroegere „portiersdienst“ en de „garde“-dienst geleidelijk uit tot de moderne „Bedrijfspolitie“, zoals wij deze thans kennen. In het voorjaar van 1951 kreeg deze dienst definitief zijn huidige vorm en werden, in verband met de wettelijke bepalingen van de „Wet op de Weerkorpsen“ door de Minister van Justitie de vereiste vergunningen en bevoegdheden verstrekt.

Dat aan dergelijke vergunningen ook voorwaarden verbonden zijn, zal duidelijk zijn.

Zo worden de bevoegdheden van de bedrijfspolitie beperkt tot de fabrieken, kantoorlokalen en de terreinen, in gebruik bij de beide N.V.'s (K.Z.M. en G.M.E.).

Opgedragen is de zorg voor de persoonlijke veiligheid van personen en goederen, tot het bedrijf behorende of aan haar toevertrouwd. Voorts de zorg voor de orde en rust en het toezicht op het personeel.

Uit deze „bevoegdheden“, bij de wet aldus vastgelegd, volgen verschillende „taken“, welke men in de vakliteratuur uitvoerig omschreven vindt. Wij noemen:

1. bewaking van de aan de onderneming toebehorende of bij haar in gebruik zijnde terreinen, gebouwen, installaties, machines, goederen, schepen, wegen, enz.
2. toezicht op de naleving van de bedrijfsvoorschriften en reglementen.
3. bevordering van de veiligheid in de onderneming.
4. bevordering van de naleving van de Arbeidswet, Veiligheidswet en andere voor de onderneming van belang zijnde wettelijke voorschriften.
5. verkeersregeling.

6. opsporing strafbare feiten.
7. sleuteladministratie.
8. brandpreventie.
9. antecedentenonderzoek van solliciterende personen.
10. beveiliging tegen sabotage.
11. beveiliging tegen bedrijfs-spionage.

Al naargelang de aard van het bedrijf zal, mede uit de opgedane ervaring moeten blijken of deze „taken“ al dan niet dienen te worden uitgebreid.

Uit deze beknopte uiteenzetting blijkt voor de onbevooroordeelde lezer echter wel voldoende, dat, zoals de reguliere politie (rijks- en gemeentepolitie en Kon. Marechaussee) een noodzaak is in onze samenleving, ook de bedrijfspolitie een instelling is, welke in

een modern bedrijf niet gemist kan worden.

[En evenals bij de reguliere politie, komt het in de bedrijven aan op een goed wederzijds begrip, waaruit vanzelfsprekend een goede verstandhouding volgt.]

DHR. J. BROERS BEHAALDE HET DIPLOMA BIBLIOTHECARIS.

Op 16 Juli j.l. behaalde dhr. J. Broers het diploma Bibliothecaris van de R.K. Centrale voor Lectuurvoorziening.

Onze dorpsgenoot volgde deze studie in vrije tijd en zag zijn offeringsbeleid met bijzonder resultaat; hij behoorde n.l. tot de 25 best-geslaagden van het examen 1955. Proficiat.

Ons huisdier de hond.

De keuze van het ras.

De vorige keer hebben wij met U gebabbeld over de trouw en aanhankelijkheid van de hond en daarbij betoogd, dat een hond in een huisgezin niet alleen een kostbaar maar in wezen ook een onmisbaar bezit is. Aan het slot van dat artikelje deden we de toezegging, U ongevraagd advies te zullen verstrekken over de keuze van het ras e.d. en welke weg daarbij het best bewandeld kan worden.

Reu of teef.

Het eerste probleem waar U als aspirantkoper van een hond voor komt te staan is, moet het een teef of reu zijn? In het algemeen is een reu vooral wanneer hij een waardevolle vertegenwoordiger van zijn ras is, een duurder bezit dan een teef. Hij is niet alleen fors, flinker en krachtiger, maar speelt ook bij de vererving een belangrijker rol.

En dan bezorgt de reu, in het bijzonder door de bril van Moeder de Vrouw bezien, niet zoveel moeilijkheden — ogenschijnlijk althans — want vooral bij beginners ziet men tegen de loopheid van een teef of als tegen een berg. Ja, met een teef is het normaliter inderdaad tweemaal in 't jaar, gedurende een drietal weken zeer goed „oppassen“. Maar daarvoor biedt de teef U dan ook veel meer liefde en huiselijkheid, als de reu. Want bij een teef beperkt zich het jaaggevoel uitsluitend tot die zes weken, terwijl de reu praktisch gesproken altijd behoefte heeft aan jagen. „Oh die mannen toch!“

Dit zijn zo de voor- en nadelen van een reu of teef, waarbij U al naar gelang van Uw toekomstplannen met de hond, zelf dient te bepalen, wat het zwaarst weegt.

Groot of klein.

We hebben nu de keus reu of teef bepaald. We staan dan direct voor het tweede probleem, n.l. moet het een grote-, middelgrote- of kleine hond zijn. Uw beslissing hiervoor wordt voornamelijk bepaald door de inhoud van uw portemonnaie. Natuurlijk is de grote hond (St. Bernard, Duitse Dog, Ierse Wolfshond e.a.) of een middelgrote hond (Duitse Herder, Boxer, Bouvier, Dob. Pinscher) duurder in het onderhoud, dan b.v. het pekingeesje, dwerskeesje, dwergpinscher e.a. Een middelgrote hond b.v. kost U aan voeding minimaal drie gulden per week. U moet dus bij de aanschaffing bepalen of U dit kunt betalen i.c. of U er dat voor over heeft. Want dat de hond de voeding moet hebben, waar hij gezien zijn postuur recht op heeft, hebben wij als vanzelfsprekend aangenomen.

In kynologenkringen neemt men nagenoeg altijd het standpunt in, dat de hond bij de beurs moet passen.

Een voornamelijk rol bij de beslissing groot of klein speelt ook, of U over veel of weinig ruimte beschikt, of U op het platteland of in de grote stad woont. Een grote hond moet zich goed kunnen bewegen, hij moet dagelijks minstens anderhalf uur kunnen rennen, kortom hij moet zich kunnen uitleven. Beweging voor een hond is n.l. zeker zo belangrijk als de voeding.

Dat het kleine pummeltje, ook al heeft hij recht op de nodige lichaamsbeweging, in deze eerder tevreden gesteld is en dus minder ruimte vraagt, behoeft geen nadere uitleg.

Lang- of kortharig.

We komen nu aan de beharing. Is Moeder heel erg secuur op haar boedeltje (met alle respect hoor), ja dan komt een langharige niet zo snel aan bod. Die akelige vervelende lange haren (iedere hond ruit tweemaal in het jaar) op het vloerkleed en op de divan, och U kent het wel. Kortharige geven in dat opzicht minder „last“. Overigens is de beharing alleen een kwestie van schoonheid en smaak.

Welk ras.

We krijgen dan de keuze van het ras. Daarbij moeten we voorop stellen, dat U in deze Uw oor beter niet te luisteren kunt leggen bij een nog zo goed bekend staand fokker van een bepaald ras. In negen van de tien gevallen, bestaat er maar één ras en dat is het zijne. Hondeneigenaars mogen wellicht gezellige prettige (?) mensen zijn, objectiviteit voor wat het ras betreft, is niet hun sterkste zijde.

Het verstandigst is, dat U een standaard-werk over honden raadpleegt, bv. van Nederlands meest ervaren kynoloog Toepoel en U dan verdient in de eigenschappen van de verschillende rassen. U leert dan ook de karakteren beter kennen en komt dan ook tot de conclusie, dat het fout is een drukke levendige ietwat zenuwachtig aandoende hond aan te schaffen, wanneer U zelf nogal aan de beweeglijke kant bent. Hetgeen niet wil zeggen, dat de karaktertrekken van het ras Uwer keuze, volkomen van de Uwe moeten afwijken, want dan zou het in kynologenkringen geldende gezegde, dat je aan de hond kunt zien wat voor baas hij heeft en omgekeerd, alle grond missen.

Welke leeftijd en prijs.

Het volgende „brandende probleem“ is, moet U een pup (zes tot acht weken) een opgroeiende pup (2 tot 9 maanden) een jonge hond (9 tot 18 maanden) aanschaffen of een volwassen hond en wat mag U als een redelijke koopprijs beschouwen.

Maar daarover, evenals waar U een hond 't best kunt kopen, een volgende keer.

Jéha.

Uit de Personeelskartotheek

In dienst getreden:

20-6-'55 L. Smeets, Loozen 91, Bocholt, ongehuwd, afd. K.t.o., nr. 3488.
25-6-'55 J. M. Bogers, St. Eloystraat 34, Budel, ongehuwd, afd. Zinkovens, nr. 3437.

27-6-'55 J. A. Joosten, Burg 9, Hamont, gehuwd, afd. beplanting, nr. 2182.
28-6-'55 L. Crijs-v. d. Rul, Dorplein 101, Budel, gehuwd, poetsvrouw lab., nr. 3490.

29-6-'55 Th. H. Rooijackers, Dorplein 5 Budel, ongehuwd, afd. Zinkovens, nr. 3493.

30-6-'55 J. A. Oome, Loozenstraat 222, Bocholt, ongehuwd, afd. Zinkovens, nr. 3492.

A. J. Weltjens, 't Hasselt 15, Bree, ongehuwd, afd. K.t.o., nr. 3491.

P. J. van Houtert, Stationsweg 24 A, Budel, gehuwd, afd. Beplanting, nr. 590.

3-7-'55 Ch. H. Saes, Voorstestraat 10, Weert, gehuwd, afd. Wervelovens, nr. 1520.

4-7-'55 J. L. Winters, Stationsweg 41, Budel, ongehuwd, afd. S.m.t.dienst, nr. 2197.

H. W. Smeets, Burgem. van Houtstraat 5, Budel, ongehuwd, afd. Zinkovens, nr. 2846.

J. van de Werf, a.b. van Maurits III, ongehuwd, afd. Maurits III, nr. 1521.

7-7-'55 L. H. Nouwen, Raak 45, Kaulille, ongehuwd, afd. K.t.o., nr. 3495.

H. Peerlings, Hushoverheggen 6, Weert, ongehuwd, afd. K.t.o., nr. 3496.

11-7-'55 G. van Kessel, Schoordijk 29, Budel, gehuwd, afd. metselaars, nr. 3500.

P. Stevens, Grote Haart 11, Hamont, ongehuwd, afd. metselaars, nr. 3501.

15-7-'55 W. J. Rademakers, Dwarsweg 7, Budel, ongehuwd, afd. K.t.o., nr. 3117.

K. van Vliet, a.b. van Maurits III, gehuwd, afd. Maurits III, nr. 1523.

18-7-'55 M. J. Hendriks, Parallelweg 11, Budel, ongehuwd, afd. Bedrijfschool, nr. 4122.

H. Th. Veugelers, Hoekstraat 3, Weert, ongehuwd, afd. Pletterij, nr. 3506.

19-7-'55 A. Steenhuis, Dorplein 5, Budel, ongehuwd, afd. Pletterij, nr. 3505.

Vertrokken:

L. J. Mennen, afd. retorten; T. J. Bruynaers, afd. Bewaking; J. Bormans, afd. Loodfabriek; G. Brouwers, afd. Zinkovens; J. H. Moors, afd. Werkplaats; J. H. Kuypers, afd. K.t.o.; A. H. Vreijzen, afd. Pletterij; E. Karwacki, afd. Loodfabriek; J. Boekoetoeben, afd. Onderhoud; G. van Eerd, afd. Loodfabriek; J. A. Oome, afd. Korrelinstallatie; Th. H. Rooijackers, afd. Zinkovens; L. M. Caris, afd. Mengerij; J. Ras, afd. Loodfabriek; J. L. Vandijck, afd. Wervelovens; J. van de Werf, afd. Maurits III; A. T. Brangers, afd. Zinkovens; J. P. Umans, afd. Zinkovens; G. C. Kissen, afd. Onderhoud; G. M. E.; D. H. van Deurzen, afd. Pletterij; H. Ras, afd. Naroostring.

Overplaatsing:

26-6-'55 J. M. Verhees, Soerendonk B 125, Maarheeze, nr. 1193, van Loodfabriek naar Korrelinstallatie.

J. Th. Kuypers, Dorplein 97, Budel, nr. 1481, van Loodfabriek naar Korrelinstallatie.

M. v. Gastel, Ospel 16, Nederweert, nr. 1077, van Ovens naar Korrelinstallatie.

H. R. Haex, Vrakkerstraat 61, Weert, nr. 896, van Ovens naar Korrelinstallatie.

H. Beyk, Fabriekstraat 40, Budel, nr. 929, van Onderhoud naar Korrelinstallatie.

J. Noten, Dorplein 100, Budel, nr. 1130, van Onderhoud naar Korrelinstallatie.

27-6-'55 J. J. Rutten, Kerkstraat 3, Budel, nr. 2246, van Ovens G.M.E., naar K.t.o.

28-6-'55 H. Heijmans, Hushoverheggen 12, Weert, nr. 950, van Werkplaats naar Korrelinstallatie.

1-7-'55 H. S. Langen, Dorplein 5, Budel, nr. 1419, van Maurits III naar Wervelovens.

J. A. Oome, Loozenstraat 222, Bocholt, nr. 1519, van Zinkovens naar Korrelinstallatie.

W. de Pevper, Fabriekstraat 42, Budel, nr. 1503, van Pletterij naar Korrelinstallatie.

4-7-'55 H. Heijnickx, Loozen 111, Bocholt, nr. 3400, van S.m.t.dienst naar K.t.o.

Om te noteren;

AGENDA ONTSPANNINGSGEBOUW

Teneinde „dubbel-data“ te voorkomen, geven wij hieronder een overzicht van de data, zoals deze tot nog toe werden vastgelegd voor het a.s. winterseizoen in de Ontspanningszaal. De Redactie stelt het op prijs van de verschillende verenigingssecretarissen steeds zo vroeg mogelijk opgave te ontvangen van voorgenomen uitvoeringen, feestavonden, ontwikkelingsavonden e.d.

Aldus ontstaat een overzicht, waarmee zoveel mogelijk voorkomen kan worden dat er al teveel avonden kort op elkaar gegeven worden met alle nare gevolgen van dien.

Hieronder dan het programma, voor zover tot op heden bekend:

Zaterdag 1 October: Amicitia-bal.

Dinsdag 11 October: Cultureel Genootschap-Weert, Toneelgroep Puck.

Woensdag 26 October: Amicitia Bridge-Drive.

Dinsdag 8 Noember: Cult. Genootschap. Dansgroep Lotte Goslar.

Woensdag 9 Noember: Amicitia-Le-

7-7-'55 J. Th. Kneepkens, Victor de Stuersstraat 47, Weert, nr. 2326, van Cadmium naar Pletterij.
10-7-'55 Fr. Lamerikx, Scholtissenhofweg 1, Weert, nr. 2805, van Retorten naar Zinkovens.

Zilveren bruiloft vierde:

C. van Helmond, afd. Ovens G.M.E., nr. 1037 op 22-7-'55.

Gehuwd op:

23-6-'55 M. P. Vos, Prins Hendrikstraat 2, Budel, afd. K.t.o., nr. 3209, met mej. A. E. van Meyl.

5-7-'55 J. Kums, Fabriekstraat 35 A, Budel, afd. Retorten, nr. 570, met mej. M. E. van Kleinebreugel.

12-7-'55 H. Engelen, Hamonterweg 22, Budel, afd. Zinkovens, nr. 2554, met mej. P. J. Hendriks.

14-7-'55 H. W. Smeets, Burgem. van Houtstraat 5, Budel, afd. Zinkovens, nr. 2846, met mej. E. M. Ingeveld.

Geboren in het gezin van:

H. T. Sieben, Mertensweg 2, Weert nr. 3029, een zoon op 28-6-'55.

J. M. Douven, Bocholterweg 7, Weert nr. 2969, een zoon op 28-6-'55.

J. Heijmans, Eindhovenschedweg 55, Weert, nr. 3172, een zoon op 4-7-'55.

J. v. d. Laak, Dwarsweg 1, Budel, nr. 2617, een dochter op 6-7-'55.

J. H. Goyens, Dorpstraat 24, Budel, nr. 2001, een dochter op 13-7-'55.

P. v. Oudheusden, Dorplein 81, Budel, nr. 3452, een zoon op 18-7-'55.

Terug uit militaire dienst:

4-7-'55 W. J. Egelmeers, Maaseykerweg 65, Weert, afd. Werkplaats, nr. 2281.

Overleden:

Op 2-7-'55 Christiaan R. Beeren, zoon van Johannes M. Beeren.

Op 2-7-'55 Mevr. J. Toemen-van de Laar, moeder van mej. M. Toemen.

VOLONTAIRS.

In dienst getreden:

4-7-'55 J. H. van Rens, Wilhelminasingel 91, Weert, ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 3494.

11-7-'55 L. H. Bauwens, van Bommelstraat 4, Weert, ongehuwd, afd. Eltch.dienst, nr. 3497.

P. J. H. Weijts, Dorplein 5, Budel, ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 3498.

H. van de Burgt, Dorplein 5, Budel, ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 3499.

12-7-'55 Fr. Esvelt, Dorplein 5, Budel, ongehuwd, afd. Contactfabriek, nr. 1522.

J. M. Dermine, Dorplein 6, Budel, ongehuwd, afd. personeelszaken, nr. 3502.

18-7-'55 F. A. v. Beerenndonk, Schoorstraat 156, Baexem, ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 3504.

E. A. van Soest, Dorplein 5, Budel, ongehuwd, afd. Wervelovens, nr. 1524.

M. Wilschut, Dorplein 5, Budel, ongehuwd, afd. Cadmiumfabriek, nr. 1525.

J. Liebrecht, Dorplein 5, Budel, ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 8503.

Vertrokken:

27-6-'55 J. J. Thirion, J. Verlindenstraat 55, St. H. Lille, ongehuwd, afd. Zinkovens, nr. 3484.

J. H. Scheepers, Koleneind z.n. Hamont, ongehuwd, afd. Contactfabriek, nr. 1518.

12-7-'55 E. Schrootjen, Dorplein 5, Budel, ongehuwd, afd. Cadmiumfabriek, nr. 1517.

16-7-'55 H. L. Peeters, Hamstraat 48, Roermond, ongehuwd, afd. Werkplaats, nr. 3473.

EMPLOYE'S.

Het gezin van dhr. M. Verstappen (afd. Zinkovens) werd op 19 dezer verblijd met de geboorte van een dochtertje Paula. Proficiat!

DANKBETUIGING.

Mede namens mijn Echtgenote en Kinderen dank ik Directie, employé's en collega's, evenals de harmonie „Les Echo's de Dorplein“ voor de belangstelling, ontevonden bij mijn veertigjarig dienstverband.

Hamont, 14 Juli 1955.

JEAN PEETERS.

Maria Hemelvaart

Aandachtig heeft zij een voor een gegroet,
de reine Maagd, gelijk een Moeder doet,
alleen maar met een blik, en is verscheiden.
Een late zon stierf in het glas. 't Was goed.

Toen heeft een vreemde kracht haar opgericht,
't was niet haar eigen wil, een ander licht
bestemde haar en deed haar overgliden
van dit in 't overtijdslijk vergezicht.

Zij steeg langs paden die geen stervling weet
— de nevel dronk haar zevenvoudig leed —,
en stond, tot op haar kern ontdaan van lijden,
voor Hem. De sterren haakten in haar kleed.

Een prille klank brak uit een enkele luit,
dan braken alle hemelkoren uit
in stijgend stijgend zingen om de blijde
triomf van die de hellepoorten stuit.

Die rijst gelijk een peppel aan de boord
van 't eeuwig water, Moedermaagd, gij hoort
de donkere zang van onvoltooiden tijden,
neem die melodisch op in uw accoord.

FRANK VALKENIER.

En nu naar de Kempen

door Quercus

Wij verlaten node het water in de plas en beek en gaande over de landelijke zandweg zien we op 't laatste stukje woeste grond (onland) links van die weg, een herinnering, een onafgewerkte schans, een batterijstelling, een onderdeel van de Peelraamstelling die in 1940 zo hopeloos faalde, of liever gezegd, gelukkig dat dit inundatiegebied niet verdedigd is geworden. 't Doet ons denken aan een andere grap; het opstellen van een aantal boomstammen naast enkele vuurmonden op een heuvel tussen Hamont en Kouille tijdens de Belgische Opstand. De oprukkende Hollanders wilden tot de aanval overgaan, doch gingen snel terug toen ze zoveel kanonnen op zich gericht zagen.

Links en rechts zijn weilanden waarvan het groen door de zandweg als een ritssluiting zo nauw mogelijk aan elkaar is geregen. Prikkelraad en schrikdraad zijn geen aardige dingen in het landschap, de eerste en onze pantalon verdragen zich nooit, de tweede met zijn vrij ongevaarlijke stroomstoten is een kleinkind van het monster stroomdraad dat in 1916 aan onze landsgrenzen door de Duitsers werd opgesteld. Toen in Augustus van gemeld jaar de stroom werd ingeschaald lagen er de eerste nacht drie wilde varkens en plus minus twintig honden en katten dood langs de draad en dat alleen op de grond in de bossen van de familie L'Escaille-de Lier.

We staan nog even stil bij dit prikkelraad, een twistappel tussen dat grote Rusland en 't kleine België. We weten zo zachtjes aan wel, dat de Russen zowat alles wat op aarde na de Schepping gemaakt is, hebben uitgevonden, behalve dan de vrede, die willen ze ook wel uitvinden, doch ze spelen vals spel en dan lukt het niet en nu beveren ze dan ook weer dat één hunner Iwan Iwanow op 22 April 1912 het prikkelraad uitvond (dat ijzeren gordijn is van latere datum) terwijl de Belgen zeker weten, dat de Vlaming Leon-Leander Bekaert in 1880 de eerste verzinkte ijzerdraad ineen wist te vlechten van telkens 3 draden en hij vergat die akelige uitsteeksels natuurlijk niet.

Boven het groene gras vliegt een snelle vogel. 't Lijkt een roofvogel. Zou het een sperwer, een smelleken zijn? Hij heeft tenminste een lange staart, spits uitlopende vleugels en gele poten. Neen, we hebben mis geraden. Gissen doet missen. We horen hem driemaal achtereen „Koekoek” roepen. Nu is er bij niemand twijfel meer. Een gemakkelijk te onthouden naam heeft die vogel, die van insecten leeft en domicilie kiest bij akkers en struikgewas. En toch was hij als baby een moordenaar, uit lijfsbehoud en levensdrang (in de natuur is niets wreed) werkte hij de eerste dagen van zijn leven zijn onechte broertjes en zusjes het nest uit, die na de val direct dood waren, verkleumden of nog erger verhoergerden. Behoorde U ook bij de gelukkig die de lezing van de Heer de Haan in de foyer van de Schouwburg bijwoonden en zag U de boeiende film.

Opwindend en interessant tot en met die worsteling in de kleine (te kleine) levensruimte het nestje van een klein zangvogeltje. De jonge koekoek gebruikte zijn rug als afstootblok en zijn vleugelstompjes plaagden, beulden en sloegen het nog kale jong tot het zich los moest laten van de nestrand.... De pleegouders moesten nu maar veel en vlug met voedsel aanvliegen voor het grote koekoekslif. Ondanks dit ware gebeuren horen we de koekoeksroep zeer gaarne, 't is een echt voorjaarsgeluid. Aardig is ook het waarklokje, het koekoeksklokje met loopkettingen en sparkegels als gewicht. Kinderogen kijken met een blij verlangen en stille verwachting ieder kwartier, half- en vol uur naar 't deurtje en 't vogeltje en als ze „koekoek” horen roepen, geeft het kinder-

mondje de echo van dat „koekoek” weer.

Op een hoekpaal van een wei, vlak boven een bordje met waarschuwing: „Pas op - Schrikdraad” een lelijk product van de mensen in dit mooie natuurland (De vogels denken er net zo over of hebben er geen respect voor, hun uitwerpselen hebben de wit geschilderde lettertjes nog eens dunnetjes overgekalkt) zit een echte polder-, weide- en moerasbewoonster met hoge poten, lange hals en dito snavel te rusten terwijl haar toekomstige gemaal jodelend door de lucht wakkelt, zijn lange poten stijf en ver buiten de staart achteruit gestoken. 't Is een baltsvlucht en 't zal vanavond misschien nog bruiloft zijn. Straks zal hij met nog een andere manvogel achter haar aanvliegen en net als nu roepen: „Grieto! Grieto! Grieto!” Voorjaarsgeluk voor ons. Liefdeleven voor de vogels ook voor deze grutto's.

„Kwik me dit, Kwik me dat”. Wat is dat nu weer voor een geluid tussen 't lange hooigras? Och dat is de weergave in Hollandse woorden van een vogelgeluid dat je in Engeland zou horen als: „Wel my lips, Wel my feet”. En omdat U dit opvallende uitzonderlijk geluid hoort, kan van U niet gezegd worden: „Hij is zo doof als een kwartel”. Hij is helemaal niet doof die wakkere sluiper die zoveel op een patrijs gelijkt en dus gerangschikt is onder de hoenderachtigen. Jammer, dat de clandestiene vogelvangsters de gedragingen van deze al zeldzaam geworden vogels zo goed hebben leren kennen. Ze worden door een kwaadwillende vogelaar met z'n lokroep tot de laatste weggevangen. Dom is dat van die (on)ontwikkelde mensen van tegenwoordig. Als de hitte boven de heide-

De stem uit Industrieland . . . .

Het is de taak van velen in industrieland om aan deze vorming mee te werken.

Zo besloten we ons vorig artikel. . . . De opvoedkunde is geen wetenschap meer die nog alleen school en schoolwerk te bespreken heeft; de opvoeder niet meer iemand die alleen in de school z'n wijsheid verkoopt. Met andere machten zal hij — zeker in industriegebieden — naar buiten moeten gaan in 't volle werkelijke leven en daar zien wat hij kan en... mag doen. Men weze niet bevreesd dat dit zijn schoolmeesterarbeid minder succes zal bezorgen — integendeel zal zijn geest frisser, idealistischer, levendiger en meer aangepast aan de werkelijke noden van tijd en kind maken, en hierdoor zijn werk in de school minstens zo vruchtbaar doen zijn. Trouwens, dit hele werk zal anders moeten worden aangepakt als tot nog toe vaak gebeurde. „Onze oude school” moet vernieuwd worden. En dit is niet zo maar een kwestie van even er voor warmlopen. Een mentaliteitsverandering duurt 'n generatie, zegt men wel eens! Onze nieuwe school moet behalve 't verstand, gemoed en karakter 'n plaats geven.

Het leven in z'n geheel, zoals 't in deze industriewereld is, stelt zo veel hindernissen en belemmeringen en maakt onze jeugd zo schijnbaar hopeloos, dat zonder ware apostelliefde, die zich kan wegschenken, het onmogelijk is, zelfs om z'n werk inderdaad aan te durven pakken.

Van uit en vanaf de lagere school moet men de jeugd in industrieland 'n vorming geven. 'n Degelijke basis scheppen waarop men verder kan bouwen. Maar dan in nauwe samenwerking met het gezin. Samenwerken! Niet wat de ene opbouwt... af te breken door de ander!

Met onze jeugd uit industrieland is werkelijk nog veel te bereiken! Gelukkig zien we, door het vele pessimistische veel optimisme! Waarom zou

velden trilt weten deze boze mensen het gehuld van de koekoek niet te waarden; het „kwik me dit” van de kwartel wekt hun hebzucht op; de opbrengst van de gevangen vogels wordt veelal in genever omgezet. Zij vangen 't mooie ijsvogeltje dat vliegend bijou, bebluren met hun belopen ogen de Wielewaal, een klompje levend goud, en jagen het met plezier een bukskogeltje door 't lichaam en laten beide door een niet erkende preparateur opzetten. De laatste zorgt dan wel, dat de levenscheid wordt weergegeven door een paar ijzerdraadjes, wat vulling, en twee oogjes van glas.

't Handwerk van deze mensen, broertjes van de wilddieven, zal hun bij ons geen boterham verschaffen. Wij kopen niet van deze lieden en kijken liever in de kleurige pagina's van het nimmer uitgelezen Boek der Natuur, met gravures en blanke venespiegels in haar toonzalen, opgebouwd naast de bostheaters vlakbij de heidevelden onder de klare hemelkoepel, alles overstraald door de prachtige, prachtige mooie zon, de grote motor van alle levensprocessen in de natuur. Zonder zon geen daglicht dus geen leven, geen groei, geen afbraak, geen voortplanting. En als we wat dieper over deze interessante dingen nadenken, worden we stil van de ontzettende grootheid en pracht der natuur.

De natuur is rijk, vol kleuren en vormen, een heerlijke luister met stralende glans, een schitterend schoon van een onuitputtelijke nieuwigheid. 't mooie Godsgoed werkt op ons gemoed en voortaan zal het ook wel gaan, alles netjes te laten staan.

Op onze wandelingen kunnen we heel veel zien, nog meer genieten maar... met de handen in de zak. Of zoals het staat in Poetische Gärten belustiging door R. J. Cheribin-Helmstadt 1697:

„Tritt frey zu diesem Garten ein
Nach Hertzens Wunsche dich zu

laben
Man mag hier Tausend Augen haben
Doch muss man ohne Hände sein”.
Wij natuurbeschermers zijn geen aanhangers van J. P. Heye, die dichtte en zong:

„Plukt bloemen, plukt bloemen
plukt bloemen en gras
En wrijft die elkaar
Door het haar bij het stoeien
waar anders zou gras en waar
bloemen voor groeien en bloeien.
Drie grutto's vliegen over onze
hoofden. Voorop tornet het vrouwtje
vlug vooruit. 't Is net of ze ons zegen
wil: „Ik kan er heus niets tegen
doen, dat ze me zo op mijn huid ziten”.
Zoevend vliegt het stel over
en jodelend gaan ze naar de gezichts-
einder.

En nu staan we op een driesprong, links de Defensiedijk opgebouwd uit mul zand waarin onze voetstappen zich vormeloos dichtrullen. Heel aardig om deze weg eens te bewandelen. U vindt er vast de rustplaatsen van de kwartels tussen de buntpollen en smelen.

Vanaf dit punt overschouwen we de afgelegde weg, zien de bossen van Dorplein links, in het midden het dorp, de meeste pannedaken in 't groen verscholen. Spreek nu toch nooit weer denigrerend over ons dorp dat ook 's winters al bijna sempervivens, altijd groen is. Wil het ook eens zien als de blauwe woonst in de tijd, dat de lupinen zo overdadig bloeien, dan is het alsof een stukje van de hemel is neergevallen. 't Heeft dan toch niets weg van een oude — en of — nieuwe hei.

Rechts zien we het overgrote complex gebouwen — de zink- en zwavelzuurfabrieken — het weeghuis, de

zuurtank, de haveninstallaties. In de hiaten zien we een treintje hobbelend en een plezierig pluimpje boven z'n spelevaart. 't Zijn de bezige bijen die zorgen dat alles bij en bij blijft. In z'n haast loopt 't z'n wielen haast onder 't lijf uit, schreeuwt van schrik een gillette bij de havenoverweg, 't reutelt nog wat na en staat remmend stil op het emplacement.

Staan op het wandelpad realiseren wij ons het best wat groot-massale arbeid hier verricht is, de oppervlakte is niet minder groot dan een stadskwartier. De rook uit de vele schoorstenen (de beste mooi-weer barometer) neemt afscheid van de ovens en kringelt recht omhoog in lichtblauwe, donkere en gele slierten. Is er iemand onder ons die sukkel met het onderkennen van kleuren? Die verwijzen we dan maar naar de heuren, die waaien naar onbewoonde hoeken.

„Waar rook is, is ook vuur” zei Tyl Uilenspiegel. In gedachten zien we de grillig lekkende gasvlammen, de verhitte mannengezichten, de pannen vol gesmolten zink; de ovens om blende 'te roosten, we horen het geroezemoes van stemmen op de ovens, het klatsen van staal op staal, het zoemen van de turbine's in de centrale, het stuwende hart van deze zware industrie, waar ze niet alleen zwavelzuur bereiden, zink maken en pletten, doch ook mensen gelukkig maakt, ze geeft stoffelijk geluk en voorspoed en... arbeid adelt, werken maakt beter, vervolmaakt.

Zo hebben wij het tenminste uit de verte gezien. Klopt het?

Rechts gaat een smal, ietwat uitgehold, fiets-wandelpaadje bochtig door een groepje masten, grove dennen, een gemeenschap van bomen tot een bos gebundeld. 't Is hier gegaan en 't gaat nog als bij de mensen, de volkeren, de strijd om het bestaan, het zijn of niet zijn, de sterkste groeit 't voorde-
ligst.

In dit smulhuis van de eekhoorns beschouwen we enige bomen aandachtig en wij voorzien nu al dat de takken in grillige vormen zullen uitgroeien en de naalden daaraan een steeds moedere parasol naar de hemel zullen verheffen en de lucht nog rijker zullen maken aan zuurstof want planten en ook deze dennennaalden ademen die stof uit, die wij mensen juist nodig hebben.

(wordt vervolgd.)

Even tijd voor . . .

Het Prisma-Puzzle-boek, uitgelooft voor de goede oplossing van het kruiswoordraadsel van de vorige Lingot ging ditmaal, na loting, naar de afd. Hollerith, waar mej. Anny Davits de gelukkige was.

Opmerkelijk is, dat de oplossingen steeds komen van personeelsleden, in hoofdzaak van het vrouwelijk element. (Hebben de mannen teveel aan hun hoofd? Kom nou...)

Wij willen er daarom nog even op wijzen dat óók de gezinsleden van onze werknemers oplossingen kunnen insturen en aldus medelingen naar het maandelijks prijsje. Noodzakelijk is, steeds de voorletters en het juiste adres op de enveloppe te vermelden. Dus ook de oplossingen van moeder-de-vrouw en van de kinderen zijn welkom!

Ziehier de oplossing van het vorige kruiswoordraadsel:

Horizontaal:	Verticaal:
1. dor	2. op
4. Ier	3. rijs
7. pyriet	4. iep
11. es	5. et
13. soep	6. zee
14. mi	8. roe
15. ets	9. iel
17. el	10. wik
18. vak	12. stoker
19. olm	14. malen
21. mol	16. slop
22. koe	18. voor
23. sol	20. me
24. mep	21. m.s.
25. An	24. mak
27. rek	25. ale
29. ar	26. non
30. aloë	28. K.T.O.
32. n.t.	30. als
33. blende	31. Ede
35. sas	33. ba
36. erf	34. er

EN NU; IETS NIEUWS.

Ditmaal werd eens iets anders bedacht en gaat het er meer om of men enigszins op de hoogte is met het bedrijf en met typische, alléén bij ons gebruikelijke benamingen van materialen en functies.

Er zullen zich hierbij ongetwijfeld ook wel kleine moeilijkheden voordoen. Vooral bij de jongeren en bij de gezinsleden van onze werkers. Maar vragen staat immers vrij? En de beantwoording van het onderstaande is de moeite waard want behalve dat het interessant is kan het nog iets opleveren ook: Onder degenen namelijk, die deze vragen goed weten te beantwoorden worden twee van de bekende Prisma-boeken verloot. Titels naar keuze.

Uw beantwoording wordt ingewacht bij de Redactie tot 20 Augustus, in gesloten enveloppe! Vergeet vooral niet Uw naam en adres en: „good luck”.

Ziehier ons vragenlijstje:

1. Weet U, wat men aan de zink-ovens onder een „tip” verstaat?
2. Wat is een „korporaal” in ons bedrijf?

Bromt U veilig?

Het streven om met geringe prestatie tot een zo groot mogelijk resultaat te komen is de mens zo aangeboren, dat hij vaak door zijn vernuft de gevaarlijkste elementen tracht uit te schakelen. Hij mag dan de technische mogelijkheden nog zo meester zijn een onverwachte omstandigheid kan voor hem of, wat erger is, voor anderen nadelige gevolgen hebben en het is meer dan bewezen, dat naarmate de uitvindingen toenemen, de ongelukken talrijker worden. Dit zal niet altijd het gevolg behoeven te zijn van technische onvolmaaktheden. De menselijke roekeloosheid, gepaard met onoplettendheid, is meestal de reden, die tot ongelukken leidt. Zien we niet dagelijks in onze nieuwsbladen met grote of kleine afbeeldingen de verhalen opgedist? Gelukkig komt het merendeel na een herstelperiode weer in de maatschappij terug maar hoe velen moeten hun „kunnen” met hun leven betalen?

Het is dan ook niet zonder reden dat de actie „Veilig Verkeer” op touw gezet is, maar wat kan zo'n actie bereiken als niet ieder individueel overtuigd is van het nut voor de gemeenschap maar niet minder voor ieder van ons?

Toch blijft er altijd een categorie bestaan, die, niet verder kijkend dan haar eigen kringetje, meent dat voor hen geen regels gelden, en wanneer men onder deze ook de brommers gaat rekenen, dan zal dat dagelijks beaamd kunnen worden. Een „brommer” mag dan wel in een meerderheidswaan zin verkeren maar dat is dan nog geen aanwijzing om zich te doen gelden, neen het moet juist andersom zijn. Moeten de zwakkeren niet door de sterkeren beschermd worden? Misschien kunnen ze menen, dat ze door een W.A.-verzekering die ze hopenlijk allen gesloten hebben, alle leed wel zullen verdrijven. Ja financieel, 't is mogelijk, maar dit is niet altijd het ergste. Een arm of been of in ergere gevallen het verlies van een leven is een leed dat niet te stillen is.

Ontegenzeggelijk zal, wanneer men zich bewust blijft van het gevaar dat dreigt, het aantal ongelukken teruglopen, wat een weldaad betekent tegenover velen en wat toch zeker de moeite waard is, om controle op zich zelf uit te oefenen.

Hu.

3. In welk jaar werd de K.Z.M. opgericht?
4. Wie waren de eerste directeurs?
5. Wat verstaat een zinkovenman onder „troel”?
6. Wat is een payloader?
7. Wat betekenen de letters „K.T.O.”?
8. Welke zijn de voornaamste grondstoffen bij de fabricage van blokzink?
9. Weet U, waarom er elk kwartier aan de zinkovens een sirene loeit?
10. Hoe heten de tankschepen van ons bedrijf?

Veel succes met Uw beantwoording en denk er aan; U kunt er twee goede boeken mee winnen!

DE AMICITIAAN

Geboorten.

De Heer en Mevr. Steinhaus-Severijn, zagen zich op 19 Juni verrijkt met de komst van hun derde kind, een dochter „Frouke Chérie”, terwijl de Heer en Mevrouw Huyers-van Geloven op 28 Juni verblijd werden met de geboorte van hun eerste kindje een zoon „Christianneke”.

Ook vanaf deze plaats aan de gelukkige Ouders onze hartelijke gelukwensen.

Nieuw lid.

Als nieuw lid werd ingeschreven de Heer Th. G. de Wit, sinds 1 Juli werkzaam als employé op de afdeling Zink-ovens.

We heten hem van harte in ons midden welkom en spreken gaarne de hoop uit, dat hij een goed lid zal worden.

De Heer de Wit heeft zich met zijn Echtgenote Mevr. C. L. de Wit-de Leeuw tijdelijk in de Cantine gevestigd. Onze kring telt thans 79 leden.

Commentaar op ons Winterprogramma 1955-1956.

Woensdag 4 April 1956 — Marionettentheater van Bert Brugmans.

Opgevoerd wordt de komische Opera in vier tafereelen van Gaetano Donizetti. Orkest en koor van de Opera te Rome. Dirigent Gabriele Santini. Geluidsoptnamen His Masters Voice. Solisten: Margeritha Carosio, Nicola Monti, Tito Gobbi, Melchiorre Luise en Loretta Di Lello.

Marionetten vervaardigd door Bert en Joost Brugman. Décors en costumes speciaal ontworpen door Karel Brugman en vervaardigd door Rosa Wink.